Advokaterne Bonnez & Ziebe

møderet for landsret

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C tlf.: 70 22 33 13 fax.: 87 30 33 00 kontortid: hverd. 10-12 og 14-16 email: post@bonnezziebe.dk

Statsadvokaten for Midt-, Vest- og Sydøstjylland
Sct. Mogensgade 8
8800 Viborg

Telefax: 86 60 07 30 og almindeligt brev

Vores sagsnummer:	Deres sagsnummer:	Dato:
5002152		18-06-2012

Anmeldelse af muligt strafbart forhold begået af polititjenestemænd

Ved brev af 23. maj 2012 har Den Uafhængige Politiklagemyndighed meddelt undertegnede, at man i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 1, har besluttet at afvise min anmeldelse af 21. februar 2012, hvor jeg indgav anmeldelse mod Sydøstjyllands Politi for magtmisbrug.

Anledningen til min anmeldelse er, at polititjenestemænd ved Sydøstjylland i oktober 2011 indledte politimæssig efterforskning mod undertegnede, efter at min sekretær ved en telefonisk henvendelse til Sydøstjyllands Politi den 18. oktober 2011 på vegne af undertegnede havde meddelt Sydøstjyllands Politi, at jeg havde haft glemt et ringbind med sagsakter hos en varetægtsfængslet klient, som jeg havde besøgt i Arresthuset i [redacted] som klientens beskikkede forsvarer. Min sekretær havde også meddelt politiet under samme telefonsamtale, at jeg havde fået ringbindet igen, og at der tilsyneladende ikke var forsvundet sagsakter.

Det fremgår af politiets anmodning af 13. december 2011 til Retten i Horsens, at jeg ville blive sigtet for overtrædelse *"af straffelovens § 155 ved i tiden forud for 18. oktober 2011 i* [redacted]*, at have misbrugt sin stilling til at krænke det offentliges ret, ved under et klientbesøg i arresten at overdrage politirapporter til sin arrestant* [redacted]*..."*

Det er min opfattelse, at den omhandlede henvendelse fra min sekretær ikke i sig selv kunne begrunde en saglig politimæssig efterforskning, idet min sekretær - eller nogen anden - havde tilkendegivet, at jeg havde begået strafbart forhold.

Derudover er det min opfattelse, at det ikke havde udgjort en overtrædelse af straffeloven, hvis jeg forsætligt havde overdraget sagsakterne til klienten. Dette er efter retspraksis alene en overtrædelse af retsplejeloven i tilfælde, hvor der ikke er forsvarerpålæg.

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C tlf.: 70 22 33 13 fax.: 87 30 33 00 kontortid: hverd. 10-12 og 14-16 email: post@bonnezziebe.dk

Domstolene har i flere tilfælde haft sager til påkendelse, hvor advokater helt bevidst har overdraget sagsakter til disses klienter i strid med retsplejeloven, og hvor der var rejst tiltale efter straffelovens § 155 eller den mildere bestemmelse i straffelovens § 157. I begge sager er der sket frifindelse, idet retten ikke har fundet, at handlingen udgjorde en overtrædelse af straffeloven.

Det er fælles for de af dommene omhandlede sager, at de pågældende advokater havde lov til at fremvise de omhandlede sagsakter til deres klienter, idet der ikke var tage om sagsakter undergivet et såkaldt forsvarerpålæg. Det samme var tilfældet i min sag.

I UfR 1997.1325 ØLD fandt byretten, at det var i strid med retsplejelovens § 745, stk. 1, 3. pkt. [nu retsplejelovens § 729 a, stk. 3), at en forsvarer havde overladt sigtede i en straffesag sagens akter, således at sigtede havde adgang til sagsakterne, uden at forsvareren var til stede. Det fremgår af sagen, at forsvareren boede i København, og sigtede boede på Færøerne. Landsretten udtalte vedrørende sagens forhold a: "*Hvad angår materiale vedrørende efterforskningen i Skálafjall-sagen bemærkes, at den ordning, som tiltalte uden at indhente politiets samtykke havde etableret, og hvorefter den da tiltalte A uden kontrol af tiltalte havde fri adgang til sagsakterne og herunder til at tage kopier af materialet, må karakteriseres som en overlevering, der er i klar strid med forbudet i retsplejelov for Færøerne § 745, stk. 1, 3. pkt. Når henses til, at ordningen må antages etableret på baggrund af de praktiske vanskeligheder med hensyn til kommunikationen mellem tiltalte og hans klient, der skyldtes den geografiske afstand, og til, at tiltalte havde føje til at regne med, at materialet ikke ville komme uvedkommende i hænde eller i øvrigt blive misbrugt, findes overtrædelsen ikke at være af en sådan grovhed, at den kan henføres under straffelovens § 155.*" Med hensyn til sagens forhold b udtalte landsretten: "*Den skete overlevering til A og til nyhedsmedierne var i strid med forbudet i den færøske retsplejelov § 745, stk. 1, 3. pkt. Instruktionsrapporterne omhandlede tilrettelæggelsen af den allerede gennemførte ransagning og havde derfor ved overleveringen alene betydning i forbindelse med en række forsvareres klage over ransagningen. Under disse omstændigheder findes overtrædelsen ikke at være af en sådan grovhed, at den kan henføres under straffelovens § 155.*"

Da ovennævnte sag mod advokaten verserede, fremkom der synspunkter om, at beslutningen om tiltalerejsning mod advokaten var "politisk" motiveret. Se herom § 20-spørgsmål S 1836 af 28. marts 1996 stillet af Frank Aaen, Enhedslisten. I artiklen **UfR 1997B.417** antyder advokat Bent Unmack Larsen, at tiltalerejsningen var et udtryk for magtmisbrug. I artiklens punkt 3.2 anfører forfatteren således: "*I den pågældende sag var det, til trods for at sagen på*

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C tlf.: 70 22 33 13 fax.: 87 30 33 00 kontortid: hverd. 10-12 og 14-16 email: post@bonnezziebe.dk

forhånd var dømt til at falde ud til frifindelse, lykkedes Landfogden på Færøerne at formå Justitsministeren til, efter indhentet råd fra Statsadvokaten for Sjælland, at rejse tiltale for overtrædelse af straffelovens § 155 mod en københavnsk advokat, som til Landsfogdens fortrydelse havde formået i to tilfælde at få frifundet en færøsk advokat for de af Landsfogden i to skibsfinansieringssager mod ham rejste tiltaler for (medvirken til) bedrageri. .." I note 8 i omhandlede artikel anfører forfatteren videre: "*Tiltalen angik to forhold, begge vedrørende overholdelse af reglen i retsplejelovens § 745, stk. 1, 3. punktum* [nu retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 3. punktum], *hvorefter overlevering af forsvarergenparter af det af politiet under efterforskningen tilvejebragte materiale til sigtede kræver politiets samtykke, som efter bestemmelsens forarbejder og respraksis normalt skal gives, medmindre der er grund til at befrygte, at materialet derved vil kome på afveje. § 155 er ikke tidligere i noget tilfælde anvendt på forhold af denne art, som i de tilfælde, hvor de er blevet behandlet disciplinært, af advokatnævnet er takseret til advarsel eller irettesættelse. Der foreligger et tidligere tilfælde, hvor der i anledning af forhold af lignende art, men langt grovere karakter er rejst tiltale for overtrædelse af § 155, men hvor der skete frifindelse ved landsretten, refereret i Sagførerbladet 1948, s. 347 f.,* og to tidligere tilsvarende tilfælde, hvor der er rejst sigtelse efter § 155, men hvor Rigsadvokaten opgav påtale (Advokatnævnets j.nr. 355/1977 og 546/1978)."

I VLT 1949.23 havde en beskikket forsvarer udleveret forsvarergenparter til de sigtede <u>samt disses pårørende</u>. Der skete frifindelse for overtrædelse af straffelovens §§ 152 og 155. Frifindelsen for overtrædelse af straffelovens § 155 var begrundet med, at det ikke ansås for godtgjort, at tiltalte (advokaten) "*har villet modarbejde sagernes undersøgelse eller på anden måde krænke det offentliges ret*". Advokaten blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 157 med følgende begrundelse: "*Når henses til, at de af retten og politiet til tiltalte som beskikket forsvarer overleverede udskrifter og genparter må anses for bestemt til brug for tiltalte personligt, findes tiltalte ikke blot ved uden kontrol og - efter det oplyste - uden i alle tilfælde forinden selv at have gjort sig bekendt med indholdet at have ladet sit kontorpersonale udlevere de fornævnte papirer til gennemsyn af sigtede eller disses pårørende, men også ved forholdene 3-5 selv at have udlånt eller givet udtrykkelig tilladelse til udlån til sigtedes pårørende, at have udvist en forsømmelse som nævnt i straffelovens § 157*".

Af artiklen i Sagførerbladet nr. 23, side 347 og 348, omtalt ovenfor fremgår blandt andet også følgende (side 348, spalte 1):

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C tlf.: 70 22 33 13 fax.: 87 30 33 00 kontortid: hverd. 10-12 og 14-16 email: post@bonnezziebe.dk

"I landsretten blev sagføreren frifundet for tiltalen ad forhold 1: udlån af rapporterne til den fængslede tiltalte, idet sagføreren for landsretten havde forklaret, at han, inden han udleverede dokumenterne til fængslede, havde forvisset sig om, at disse ikke indeholdt oplysninger, som den fængslede ikke burde gøres bekendt med. .."

I ovennævnte dom gengivet i VLT 1949.23 sker der således kun domfældelse efter straffelovens § 157 i de tilfælde, hvor forsvareren også havde udleveret sagsakter til sine klienters pårørende. I de tilfælde, hvor advokaten alene udleverede sagsakter til sine egne klienter, blev han frifundet for såvel § 157 som § 155, idet akterne ikke indeholdt oplysninger, som hans klient ikke burde gøres bekendt med.

Det er min opfattelse, at truslen om at sigte undertegnede er udtryk for magtmisbrug, ligesom det også er gjort gældende ovenfor i kommentaren til afgørelsen i UfR 1997.1325 ØLD. Undertegnede er formand for landsforeningen KRIM og anmelder ikke sjældent polititjenestemænd for strafbart forhold enten på organisationens initiativ eller efter anmodning fra klienter.

Min mistanke om at politiet havde usaglige hensigter formindskes ikke af min klients udtalelser i dennes brev af 10. november 2011 til Retten i Kolding, hvor denne blandt andet fremsætter et større antal klager over undertegnede. På side 5, over midten, anfører han imidlertid yderligere under datoen 3. november 2011, at politiet kom til arresthuset for at tale med ham, men at han ikke selv ønskede at tale med politiet. Derpå anfører min klient: "... *lidt efter kom der en ny vagt og sagde, at politiet havde forlangt, at jeg selv sagde det til dem. Jeg gik ned til dem og sagde, at jeg ikke ønskede at tale med dem, hvor politibetjent Søren Duedahl sagde: Vil du heller ikke have det gode tilbud, vi har med til dig. Jeg svarede, at jeg var ligeglad med, hvor godt deres tilbud var, jeg ønskede stadigvæk ikke at tale med dem. ..*" Denne oplysning skal sammenholdes med, at der i sagens akter ligger en politirapport af 2. november 2011, hvoraf det blandt andet fremgår, at ka. Søren Duedahl aflagde min daværende klient besøg i Arresthuset i [redacted], at min klient blev "fremstillet for politiet af arrestens personale", og at min klient "under ingen omstændigheder ønskede at tale med politiet". Det fremgår også af rapporten, at afhøringen ikke drejede sig om min klients egen straffesag, men at anledningen til afhøringen var, at "[redacted] til landsretten i Viborg havde sendt nogle kopier af en politirapport".

Det er efter min opfattelse nærliggende at efterforske, om "det gode tilbud, vi har med til dig" for eksempel kunne være en belønning til min daværende klient for at vidne falsk mod undertegnede.

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C tlf.: 70 22 33 13 fax.: 87 30 33 00 kontortid: hverd. 10-12 og 14-16 email: post@bonnezziebe.dk

Det bør indgå i overvejelserne, at min daværende klient var meget utilfreds med undertegnede, ligesom han havde været med de 7 andre advokater, som han havde haft beskikket under samme varetægtsfængsling. Jeg var meget træt af at være beskikket for den omhandlede klient, og jeg måtte kæmpe for at slippe af med ham, hvilket lykkedes, efter at jeg havde tilsendt ham eksempler på retspraksis, der tillod klienter, der havde haft mange advokater, endnu en gang at skifte forsvarer. Politiet har ikke kunnet undgå at være bekendt med modsætningsforholdet mellem min klient og dennes mange advokater herunder undertegnede. Det er oplagt at efterforske, om en eller flere polititjenestemænd har forsøgt at udnytte dette modsætningsforhold på kriminel vis.

Det fremgår af sagsakterne i sagen mod undertegnede, at min daværende klient i en afhøringsrapport af 16. december 2011 (2. afhøring ud af 2) blandt andet forklarede, at han havde stjålet det omhandlede ringbind fra undertegnede, medens jeg havde været i færd med at opstille min computer i hans celle. På side 2, 3. afsnit, citeres klienten blandt andet for følgende: "*Afhørte forklarede, at han herefter havde tid til at gennemgå materialet i ro og fred. Afhørte oplyste, at han efter et par dage, bad arrestens sygeplejerske om at tage nogle kopier af en politirapport. Sygeplejersken spurgte afhørte, hvordan han var kommet i besiddelse af ringbindet, hvortil afhørte svarede, at det havde han stjålet fra Bonnez. Sygeplejersken grinede og indvilgede i at tage alle de kopier, som afhørte havde brug for. Afhørte oplyste yderligere, at sygeplejersken ligeledes gik på internettet for afhørte.*"

Jeg skal bede om at få oplyst, hvorvidt der er indledt strafferetlig efterforskning mod den omhandlede sygeplejerske, idet hun (hvis min daværende klients forklaring) utvivlsomt har overtrådt straffelovens kapitel 16 ved som ansat i kriminalforsorgen at kopiere politirapporter efter opfordring fra en varetægtsfængslet. Dette bliver ikke bedre af, at sygeplejersken skulle være orienteret om, at der var tale om stjålne politirapporter.

Er der ikke rejst straffesag mod den pågældende, som - ifølge min tidligere klients forklaring - tilsyneladende uden større betænkeligheder har hjulpet ham med handlinger, der kan skade politiets efterforskning, er det svært ikke at få det indtryk, at de af sagen omhandlede polititjenestemænd har været ganske ligeglade med, hvorvidt efterforskningen i straffesagen mod min klient blev modarbejdet. Dette kan i sig selv underbygge en forestilling om, at sagen mod undertegnede alene har været båret af usaglige hensyn.

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C tlf.: 70 22 33 13 fax.: 87 30 33 00 kontortid: hverd. 10-12 og 14-16 email: post@bonnezziebe.dk

Med venlig hilsen

Claus Bonnez
advokat